

Appearing fine, well ... That's all a lie ... 'Cause I am not alright ... Extinct inside
I'm runnin' out of time ... My mother says I'm fine ... A teenage suicide ... No place to hide

Bolečina = trpljenje ali užitek ali pozaba oz. kako pomagati

Kaj narediti, ko ugotoviš, da ima tvoja prijateljica težave s samopoškodbenim vedenjem? Oziroma, če povem drugače, da se reže. Kadar v družbi začnemo govoriti o tem, hitro pride do prepira. Pogosto se namreč ustvarita dve strani. Prva trdi, da osebe, ki same sebe namerno poškodujejo, samo iščejo pozornost, druga te trditve zavrača in govori, da se ti ljudje na takšen način spopadajo s svojo stisko. Vendar ne pišem tega, da bi ugotovila, kateri imajo prav, ampak zgolj da opišem svoje srečanje s takšnim vedenjem.

Verjemite, nihče ni pripravljen od svoje najboljše prijateljice slišati priznanja, da se reže, ko vidi rane in kasneje brazgotine. Nihče, pa naj bo še tako samozavesten in trden človek. Takšno priznanje te pretrese. V trenutku pozabiš vse, kar si slišal o tej temi. Ko mi je zelo dobra prijateljica priznala, da se reže, sem samo šokirano obsedela in poskušala skriti svoj zaprepaden izraz na obrazu. Potiho sem se spraševala, zakaj tega nisem nikoli opazila sama, kako, da nisem videla njenih težav.

Na moje vprašanje zakaj, mi je po kratkem premisleku priznala, da ne ve, kako mi naj razloži, da jo bom razumela. Rekla je le: "V nekem trenutku se vsa zadržana in neizražena čustva naberejo in hočejo ven. Ne zavedam se, kaj počnem dokler ni konec in se zgrozim nad ranami."

Vem, da potrebuje strokovno pomoč, da ji sama niti ne morem niti ne znam pomagati, da se bo lahko rešila iz tega začaranega kroga. To, da jo poslušam in ji stojim ob strani, je veliko, vendar vseeno ne dovolj. Kljub temu pa je ne morem prisiliti, naj poišče strokovno pomoč, lahko ji samo svetujem, naj to stori, odločiti se mora še vedno sama. Nočem namreč, da bi se počutila, kot da jo obsojam ali silim v nekaj, saj verjamem, da bi takšen občutek vse samo poslabšal. Njeno priznanje doživljam kot klic na pomoč, saj osebe s samopoškodbenim vedenjem praviloma skrivajo svoja dejanja. Pokazala mi je, kako zelo mi zaupa, jaz pa se počutim kot izdajalka, ker ji ne znam pomagati.